

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/760/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914202029
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5914202029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, proti odporcovi H. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H., Š. P. XXXX/X o zaplatenie 2.039,84 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/32/2014-54 zo dňa 15. júla 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** vo výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

Rozsudok okresného súdu **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 787,52 eur s príslušenstvom.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 787,52 eur s príslušenstvom (vo výroku podrobne vymedzeným) a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Vychádzal z toho, že navrhovateľ poskytol odporcovi titulom revolvingového úveru 1.021,40 eur (nie ako zavádzajúco uvádzal 1.200 eur), z ktorej sumy odporca splatil čiastku 420,48 eur. Okresný súd po posúdení ročnej úrokovej sadzby úveru a odplaty, ktorú mal odporca za jeho poskytnutie zaplatiť, tieto vyhodnotil ako neprijateľné zmluvné podmienky s tým, že sú v rozpore s dobrými mravmi a takýto výkon práva nemôže požívať právnu ochranu. Zároveň konštatoval, že zmluvná pokuta nebola medzi účastníkmi písomne dojednaná, z ktorého titulu nevznikol navrhovateľovi nárok voči odporcovi na jej zaplatenie.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. V spore bol z väčšej časti síce úspešný odporca, ale tento si dotknutý procesný nárok neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa alternatívne domáhal jeho zmeny tak, že návrhu bude vyhovené aj v zamietajúcej časti alebo jeho zrušenia a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil iba „jednoduchým“ odkazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. a podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. (z toho titulu nedotknutým zostal nenapadnutý výrok o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 787,52 eur s príslušenstvom) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) v preskúmvanej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

V zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 205 ods. 3 O.s.p. je odvolací súd viazaný nielen rozsahom odvolania, ale aj konkrétnymi dôvodmi odvolania, ktoré účastník konania vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto oprávneného prostriedku. Nadväzne krajský súd napadnuté rozhodnutie posudzoval predovšetkým z hľadiska odvolacích dôvodov označených odvolateľom - navrhovateľom.

Odvolací súd zdôrazňuje zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a súvisiacu viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi. Odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní (medzi ktoré súdená vec jednoznačne patrí) nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka/odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených, konkrétnych námietok. Z tohto aspektu je zjavné, že v odvolaní absentuje akákoľvek úvaha/protiargumentácia ohľadne individuálne konštatovaných vecných dôvodov, ktoré okresný súd viedli k čiastočnému zamietnutiu návrhu.

Inými slovami, odvolateľ rezignoval na relevantnú reakciu na ktorýkoľvek z nosných dôvodov (t.j. najmä neprijateľnosť ročnej úrokovej sadzby a odplaty za poskytnutý úver, či nedostatok písomnej formy dojednania o zmluvnej pokute), na ktorých okresný súd založil svoje meritórne rozhodnutie. Dôsledky takéhoto postupu idú výlučne na ťarchu odvolateľa a musia nevyhnutne viesť k potvrdeniu rozsudku.

Navrhovateľ v prejednávanej príhode neuviedol absolútne žiadne konkrétne skutkové, či právne dôvody, ktoré by mohli (čo i len teoreticky) spochybniť závery okresného súdu. Výslovné vymedzenie odvolacieho dôvodu spôsobom - „odvolanie proti rozsudku navrhovateľ podáva z týchto dôvodov:

- podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ Občianskeho súdneho poriadku,

- podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“

je maximálne všeobecné, účelové a popierajúce zákonom definovaný charakter sporového/ kontradiktórneho konania. Podstatou takto vymedzených odvolacích dôvodov je prenesenie procesnej aktivity v plnom rozsahu na (odvolací) súd; čo je však neprípustné. V ich zmysle by fakticky odvolací súd z úradnej povinnosti vykonal prieskum napadnutého rozsudku bez ohľadu na - z hľadiska zákonom určených povinností - pasivitu účastníka/odvolateľa. Uvedené by bolo nielen v rozpore so základnými princípmi sporového konania, ale v konečnom dôsledku i v príkrom rozpore s ústavnou zásadou rovnosti účastníkov.

S určitým zjednodušením, ale presne zodpovedajúcim spôsobu uplatňovania práva odvolateľom, na vecný odvolací prieskum by stačilo účastníkovi uviesť „podávam odvolanie, lebo nesúhlasím s rozhodnutím súdu prvého stupňa a žiadam jeho rozhodnutie preskúmať“. Nutnosť neakceptovania takéhoto prístupu (odvolateľom minimálne naznačovaného) je úplne zrejmá. Do určitej miery daný postup hraničí až so zneužívaním základného práva na súdnu a inú právnu ochranu.

Len na okraj krajský súd dodáva, že v prípade odvolania navrhovateľa sa nejedná o neúplné odvolanie, v ktorom by chýbalo vymedzenie jeho dôvodov. Navrhovateľ absolútne vedome („s plnou vážnosťou“) uviedol dôvody tak, ako sú citované vyššie. Ide teda „len“ o zjavné pochybenie (zrejme i účelovo motivované) na strane odvolateľa, ktorý je navyše zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom. Zároveň odvolaciemu súdu je z úradnej povinnosti (§ 121 O.s.p.) známy minimálne jeden ďalší prípad totožného neadekvátneho postupu navrhovateľa pri využití práva podať odvolanie proti meritórnemu rozhodnutiu (sp. zn. Krajského súdu v Žiline 10Co/796/2014; sp. zn. Okresného súdu Dolný Kubín 5C/31/2014).

Nakoľko odvolacie dôvody navrhovateľa boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.), potvrdil napadnutý rozsudok v meritórnej časti ako vecne správny.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním bezprostredne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý, výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu jeho trov. Naproti tomu odporca si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.).
Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.